

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie A.K. skazanego z art. 286 § 1 k.k.,
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka
Motuka od rozpoznania w sprawie III KK 286/23 kasacji obrońcy,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od
udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt III KK 286/23.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 2 grudnia 2024 r. do rozpoznania tej sprawy został wyznaczony m.in. SSN Marek Motuk. W dniu 21 stycznia 2025 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy sędziego Marka Motuka podnosząc zarzut wyrażający wątpliwość co do instytucjonalnej bezstronności wobec brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa w składzie ukształtowanym nowelą z 2017 r. W piśmie tym obrońca podniósł obszerne argumenty związane z wadliwym trybem powołania na stanowisko Sędziego Sądu Najwyższego oraz wpływu tych okoliczności na kwestię należytej obsady sądu. Powołując się na motywy zawarte w uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020, w konkluzji obrońca wskazał, że sędzia nie spełnia wymogu instytucjonalnej bezstronności w

rozumieniu wskazanych tam argumentów, która to okoliczność wywołuje uzasadnioną wątpliwość także co do bezstronności przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Orzeczenie wydane przez sąd z udziałem osób powołanych na stanowisko sędziego w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa wadliwie ukształtowanej na podstawie w/w ustawy, jest obciążone wadą traktowaną przez ETPC jako naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Takie samo stanowisko należy przyjąć przy rozpoznaniu przedmiotowego wniosku obrońcy. Rozstrzygnięcie w przedmiocie kasacji przez sędziego Marka Motuka, mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że w kasacji podniesiono zarzut niewłaściwej obsady Sądu odwoławczego w ujęciu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji SSN Marek Motuk stałby się niejako sędzią „we własnej sprawie”, skoro rozstrzygałby na przesłankach w równym stopniu mogących odnosić się także do niego. A zatem, w konsekwencji przydzielenia mu niniejszej sprawy - orzekałby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*. W interesie systemu wymiaru sprawiedliwości jest nie tylko troska o rzeczywistą bezstronność sędziego, ale także zapobieganie powstaniu negatywnego odbioru społecznego w tym przedmiocie. Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[WB]

r.g.

